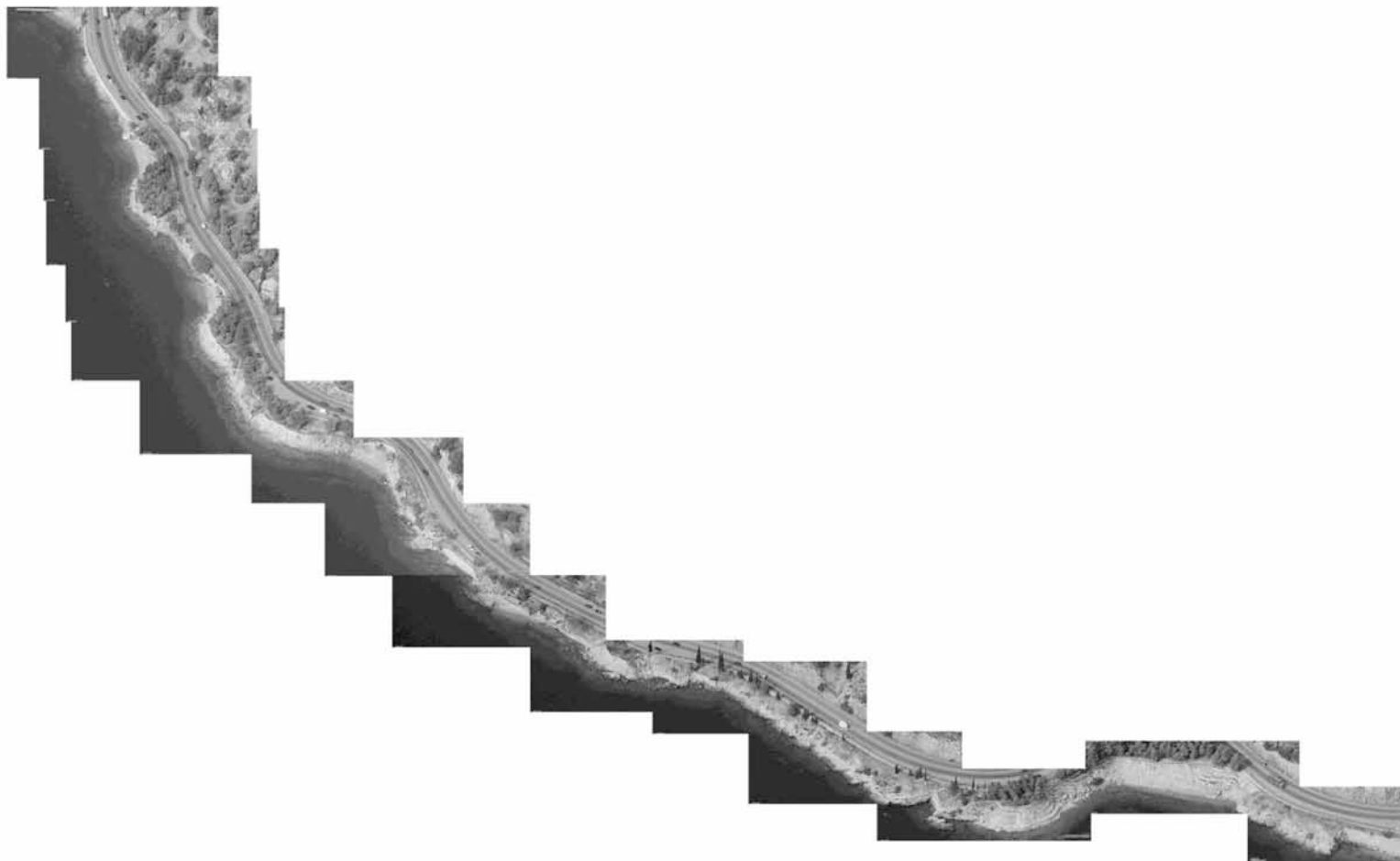

ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΙΑΚΗΣ ΖΩΝΗΣ ΠΛΑΚΕΣ, ΒΟΛΟΥ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Θέμα: Ανάγνωση και επέμβαση της παραλιακής ζώνης Πλάκες, Βόλου Μαγνησίας.

Το θέμα της διπλωματικής εργασίας αφορά τη διαμόρφωση του μετώπου της παραλιακής ζώνης, από την εκκλησία της Ζωοδόχου Πηγής έως την τσιμεντοβιομηχανία Ηρακλής (Α. Γ. Ε. Τ.), που ονομάζεται Πλάκες. Η περιοχή βρίσκεται δεξιά του παραλιακού δρόμου που πηγαίνει προς το Δυτικό Πήλιο, λίγο μετά τα όρια της πόλης του Βόλου. Το υπολειμματικό αυτό κομμάτι γης δημιουργείται από τον δρόμο που έχει διανοιχτεί κατά μήκος του αφήνοντας μικρά περιθώρια εκμετάλλευσης, κάτι που συμβαίνει σε πολλές παραθαλάσσιες περιοχές της Ελλάδας. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει το γεγονός, ότι, καθώς κάποιος διασχίζει την περιοχή, συναντά κάποιες μικροκαταστάσεις, άλλες τεχνητές και άλλες φυσικές, οι οποίες είναι απόλυτα ενταγμένες στην συνολική εικόνα του τοπίου.

Σκοπός είναι η διαμόρφωση της παραλιακής αυτής ζώνης διατηρώντας τον χαρακτήρα της περιοχής. Διατηρούνται και χρησιμοποιούνται οι περισσότερες από τις ήδη υπάρχουσες μικροκατασκευές και όπου κρίνεται αναγκαίο επεκτείνονται ή σχεδιάζονται καινούριες. Αυτό γίνεται με τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράζεται το φυσικό τοπίο και να διατηρείται η αρμονία. Στόχος δεν είναι η μετατροπή της περιοχής σε τουριστικό θέρετρο αλλά η παροχή μεγαλύτερης άνεσης στη διαμονή των επισκεπτών.

φοιτήτριες: Κολλιοπούλου Κωνσταντίνα, Κυριαζή Αφροδίτη / επιβλέποντες καθηγητές: Γαβρήλου Έβελυν, Φιλιππιτζής Δημήτρης

ABSTRACT

Subject: Reading and operation of the coastal zone Plakes, Volos Magnesia.

The issue of diplomatic work concerns the modulation of the front of the coastline, from the church of Life Giving Fountain to Heracles cement (AG ET), called Plakes. The area is located right of the coastal road that goes to the West Pelion, shortly after the limits of the city of Volos. This residual piece of land was created by the road that has been opened along, giving few possibilities of operation, which occurs in many coastal areas of Greece. Of particular interest is the fact that, as one crosses the area, meets some micro scenes, other artificial and other natural, which is fully integrated into the overall picture of the landscape.

The aim is to develop the coastal zone retaining the character of the area. Kept and used most of the existing little structures and where necessary extend or designed new ones. This is done so as not to upset the natural landscape and to maintain harmony. The aim is not to transform the region into a tourist resort but to provide greater comfort to the stay of visitors.

students: Kolliopoulou Konstantina , Kyriazi Afroditi / tutors: Gavrilou Evelyn , Filippitzis Dimitris

Περιγραφή Περιοχής

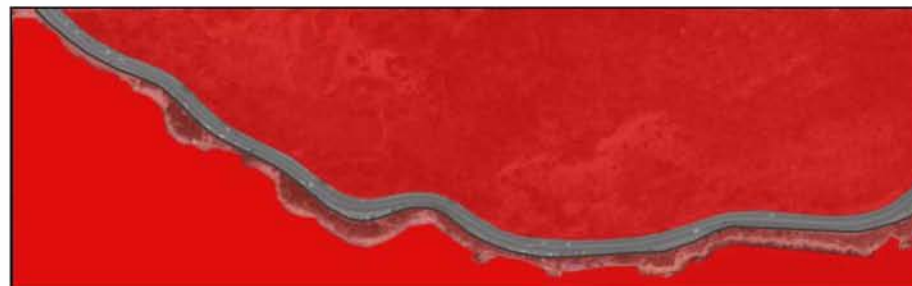
Το θέμα της διπλωματικής εργασίας, αφορά την διαμόρφωση της παραλιακής ζώνης στην περιοχή "Πλάκες" του Βόλου. Βρίσκεται δεξιά του παραλιακού δρόμου που πηγαίνει προς δυτικό Πήλιο, λίγα μόλις λεπτά έξω από το Βόλο και λίγο πριν από το εργοστάσιο τσιμέντων 'Ηρακλής' (Α.Γ.Ε.Τ.). Πάνω ακριβώς από αυτή δεσπόζει ο λόφος της Γορίτσας, με πλήρη εποπτεία προς το Παγασητικό κόλπο. Εξαιτίας αυτού του χαρακτηριστικού, χτίστηκε πάνω, στην νοτιοανατολική κλίτη του, η αρχαία πόλη σχεδιασμένη σε συμπαγή ιστό οργανωμένη σε κάναβο. Σήμερα, ο λόφος, είναι προσφιλής για τους χώρους περιπάτου, αναψυχής και προσκύνησης της εκκλησίας της Ζωοδόχου Πηγής.

Η ζώνη αυτή, είναι ένα 'ρετάλι' γης, μια υπολειμματική λωρίδα, που ακουμπάει στη θάλασσα και έχει δημιουργηθεί από τον δρόμο που έχει διανοιχτεί κατά μήκος της. Το μικρό αυτό κομμάτι γης, μεταξύ δρόμου και ακτογραμμής, αποτελεί πρόβλημα άλυτο για πολλές παραθαλάσσιες περιοχές της Ελλάδας γιατί αφήνει πολύ μικρά περιθώρια εκμετάλλευσης.

Η γενικότερη περιοχή στην οποία εντοπίζεται αυτό το ρετάλι γης χωρίζεται σε οριζόντιες ζώνες. Έτσι ξεκινώντας από ψηλά, σαν πρώτη ζώνη είναι ο λόφος της Γορίτσας, δεύτερη ο δρόμος, τρίτη οι γραμμές του τρένου, τέταρτη το πρανές που είναι η περιοχή μελέτης και ως πέμπτη ζώνη η θάλασσα. Ο δρόμος, οι γραμμές του τρένου και η θάλασσα, αποτελούν τώρα, καθώς και παλιότερα, τις οδούς προσέγγισης της περιοχής.

Στη συγκεκριμένη έκταση, υπάρχουν τρεις μικρές παραλίες, που ο δήμος έχει παραχωρήσει στους συλλόγους χειμερινών κολυμβητών του Βόλου 'Ιάσων', 'Τρίτων' και 'Νηρεύς'. Οι παραλίες δεν φαίνονται από το ύψος του δρόμου και η πρόσβαση σ' αυτές γίνεται με μικρά σκαλιά. Χαρακτηριστικό όλης της περιοχής, είναι κάποιες ερασιτεχνικές αυτοσχέδιες επεμβάσεις, που έχουν γίνει εκεί και που συνέχεια εξελίσσονται από τους ίδιους τους λουόμενους για την καλύτερη εξυπηρέτησή

τους με υλικά που φέρνουν οι ίδιοι. Εκεί, συναντά κανείς μικρές καμπίνες, στεγαστράκια, μικρές προβλήτες, χτιστά καθίσματα που ακολουθούν την πλαγιά, γαντζάκια ως κρεμάστρες σε τοίχους, πλακάκια στο έδαφος και γενικά πρόχειρες μικροεπεμβάσεις που σέβονται και δεν αλλοιώνουν το τοπίο.

Ιδιαίτερο όμως χαρακτηριστικό της περιοχής, είναι ο βαθμός συνύπαρξης του τεχνητού με το φυσικό στοιχείο. Υπάρχει η αίσθηση του ανταγωνισμού, γιατί από τη μια κάτι τεχνητό δημιουργείται εκεί ενώ από την άλλη το φυσικό τοπίο, η θάλασσα, το καταστρέφει σιγά σιγά. Ο άνθρωπος το επισκευάζει και η θάλασσα το διαβρώνει πάλι. Μια συνεχής διαδικασία που κάνει το όριο αυτό να αντιμάχεται για επικράτηση. Σήμερα, συναντά κανείς εκεί απομεινάρια από κατασκευές. Σαν κάποτε να υπήρχε εκεί ζωή, κατοίκηση που την πήρε η θάλασσα αφήνοντας μόνο μνήμες.

Η περιοχή “πλάκες”, λόγω της τοπογραφίας και της εικόνας που έχει σήμερα, χάρη στις παλιές και νεώτερες επεμβάσεις της, έχει έναν τόσο ιδιαίτερο χαρακτήρα που ξεχωρίζει από τον υπόλοιπο Βόλο. Ενώ είναι εκτός του σχεδίου πόλης, βρίσκεται τόσο κοντά στον αστικό ιστό ώστε αποτελεί μια φυσική συνέχεια του αστικού τοπίου.

Είναι μια περιοχή που υπάρχει και δεν υπάρχει -ένας τόπος μη τόπος-, είναι ένα υπολειμματικό κομμάτι γης αναξιοποίητο. Παρ’ όλα αυτά, ο κόσμος πηγαίνει εκεί τόσο το χειμώνα- είναι γνωστό ότι στη συγκεκριμένη περιοχή πηγαίνουν πολλοί χειμερινοί κολυμβητές- όσο και το καλοκαίρι, ακριβώς επειδή βρίσκεται πολύ κοντά στον αστικό ιστό. Οι κολυμβητές, για την καλύτερη εξυπηρέτησή τους, διαμορφώνουν την περιοχή σταδιακά με μικρές επεμβάσεις, πλατώματα, στρωμένες πλάκες στο έδαφος σε σημεία που οι ίδιοι επιλέγουν εδώ κι εκεί ώστε να μπορούν να πατήσουν και να μην γλιστράνε, χτιστές βαθμίδες για να μπορούν να καθίσουν εφόσον το έδαφος είναι πρηνές, κάποιες καμπίνες για να μπορούν να αλλάξουν. Αυτά, είναι μερικές από τις ελάχιστες επεμβάσεις τους, οι οποίες όμως δεν αλλάζουν τον χαρακτήρα της περιοχής.

Αυτός, είναι και ο λόγος που επιλέχτηκε αυτή η περιοχή. Έχοντας προσωπική εμπειρία, έχει ξεχωρίσει για τον ιδιαίτερο χαρακτήρα της. Ως πρόκληση, μια τόσο δυσπρόσιτη περιοχή όσο και προβληματική, μια υπολειμματική λωρίδα γης που αποτελεί

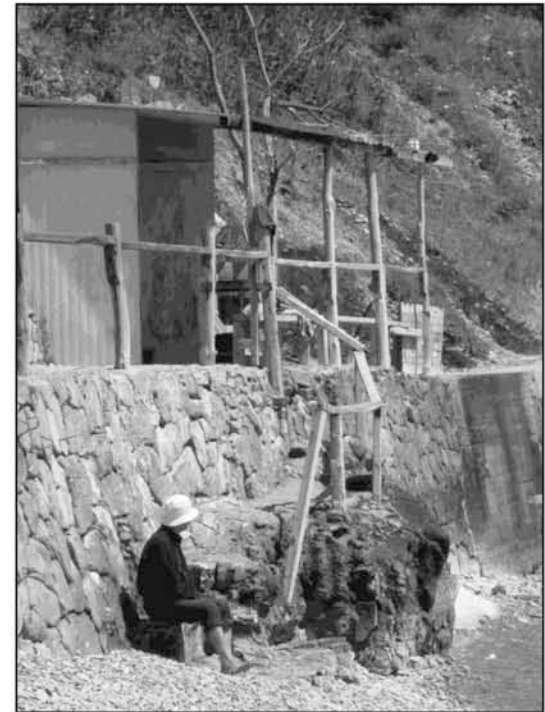
θέμα άλυτο για πολλές παραθαλάσσιες περιοχές. Σκοπός είναι να γίνουν επεμβάσεις αρμονικές με το περιβάλλον, οι οποίες να εξυπηρετούν και να ενισχύουν τις απλές δραστηριότητες των λουόμενων χωρίς να παραβιάζουν και να αλλοιώνουν το τοπίο.

Ιστορική αναδρομή

Ο Βόλος, από τα πρώτα χρόνια, παρουσίασε ιδιαίτερη ανάπτυξη στο εμπόριο, πριν ακόμη γίνει οικισμός. Τα πρώτα κτίρια έξω από τα τείχη του κάστρου, ήταν αποθήκες. Αργότερα κοντά σ' αυτές χτίστηκαν τα πρώτα σπίτια, που γρήγορα πλήθυναν και αποτέλεσαν την πόλη. Ήταν λοιπόν φυσικό να αναπτυχθούν στο Βόλο πρώτα οι θαλάσσιες συγκοινωνίες. Ύστερα από την ένωση της Θεσσαλίας με την υπόλοιπη Ελλάδα, η κίνηση του λιμανιού του Βόλου παίρνει τη μορφή αληθινού οργανισμού. Από το λιμάνι του δεν λείπουν κάθε είδους πλοία: ιστιοφόρα, βαπόρια συγκοινωνίας, φορτηγά. Εκτός από την ναυτιλιακή κίνηση και συγκοινωνία με το εξωτερικό και τα άλλα λιμάνια της Ελλάδας, έχουμε και τη θαλάσσια συγκοινωνία του Βόλου με τα χωριά του Πηλίου και τα λιμανάκια του Παγασητικού κόλπου. Πολλοί Πηλιορείτες των ανατολικών χωριών προτιμούσαν για τον ερχομό τους στον Βόλο μέσω της θαλάσσιας οδού. Ιδιαίτερα τα ζαγοριανά, μιτζελιώτικα και τρικεριώτικα καΐκια κουβαλούσαν αδιάκοπα εμπορεύματα και επιβάτες στο Βόλο. Ύστερα από το 1900, μέσα στον Παγασητικό κόλπο εκτοπίστηκαν τα καΐκια, από την επιβατική συγκοινωνία και την ανέλαβαν μικρά βαποράκια. Τα βαποράκια αυτά, όπως τα «Άγιος Σπυρίδων», «Καφηρεύς», «Πτερωτή», ξεκινούσαν το πρωί από την Μηλίνα και πιάνοντας στο Χόρτο, Άφησσο, Καλά Νερά, έφταναν Βόλο. Από εκεί πήγαιναν μετά στη Νέα Αγχίαλο, παραλία Αλμυρού και Νέα Μιτζέλα και γύριζαν στο Βόλο για να καταλήξουν το βράδυ με τις ίδιες προσεγγίσεις στη Μηλίνα. Ύστερα από την κατασκευή αυτοκινητοδρόμων στο Πήλιο, αναπτύχθηκε η συγκοινωνία με το αυτοκίνητο και τα βαποράκια σταμάτησαν. Για τα πιο μακρινά λιμανάκια, Τρίκερι, Μηλίνα, Μιτζέλα, τα διαδέχθηκαν μικρά βενζινόπλοια.

Μετά το 1882 η Εταιρία Μαυροκορδάρου, ανέλαβε την κατασκευή της λεπτής σιδηροδρομικής γραμμής προς το Πήλιο. Το πρώτο τμήμα της, που έγινε ως τα Άνω Λεχώνια, μπήκε σε λειτουργία το 1885. Το δεύτερο, από τα Άνω Λεχώνια ως τις

Μηλιές, τελείωσε το 1903. Έτσι, γεννιέται το γνωστό «τραινάκι του Βόλου». Μια ατμομηχανή, με ένα ή δύο βαγόνια, που κινείται πάνω στη στενή γραμμή Πηλίου και διασχίζει σ' όλο το μήκος του το Βόλο. Το τραινάκι του Βόλου, λειτουργεί έως και σήμερα περιστασιακά όχι όμως ως κύριο μέσο μεταφοράς.

Βήμα πρώτο: ανάγνωση περιοχής

Με μια πρώτη ανάγνωση, συμπεραίνει κανείς, ότι η περιοχή δεν μπορεί να περπατηθεί κατά όλο το μήκος της. Σε κάποια σημεία περπατείται εύκολα, αλλού, τα περάσματα είναι πολύ στενά και απότομα, ενώ σε άλλα είναι εντελώς δυσπρόσιτη. Κατά μήκος της περιοχής, κυρίως προς τις παραλίες, υπάρχουν εγκάρσιες σκάλες από την πλευρά του δρόμου που διευκολύνουν την πρόσβαση.

Διασχίζοντας την περιοχή, διαπιστώνεται ότι σε κάποια σημεία για να κινηθεί κανείς, πρέπει να πατάει κοντά στον τοίχο ώστε να κρατιέται από αυτόν και να νιώθει ασφαλής. Αυτό, γιατί η τοπογραφία της είναι τέτοια, που αποτελείται κυρίως από επάλληλες κεκλιμένες πλάκες και βράχια στη μεγαλύτερη έκτασή της και κάνουν τα περάσματα επικίνδυνα. Σ' αυτό οφείλεται και η ονομασία της, «Πλάκες».

Ενδιαφέρον έχει το γεγονός, ότι, καθώς κάποιος διασχίζει την περιοχή, συναντά κάποιες μικροκαταστάσεις, άλλες τεχνητές και άλλες φυσικές, οι οποίες είναι απόλυτα ενταγμένες στην συνολική εικόνα του τοπίου. Αυτές οι καταστάσεις, είναι μικρές κατασκευές, διάσπαρτες που τις συναντά κανείς σχεδόν σε όλο το μήκος της περιοχής καθώς και κάποιες φυσικές "θήκες σώματος" που έχουν προκληθεί από διάβρωση του εδάφους.

Μελετώντας τις υφές του εδάφους, τις μικροκατασκευές, την γενικότερη τοπογραφία, καθώς και τις ενέργειες που εντοπίζονται, ύστερα από μια εξονυχιστική καταγραφή και ομαδοποίησή τους, χωρίζεται η περιοχή σε υποπεριοχές:

▪ υποπεριοχή «τρύπες»

Έδαφος: Το έδαφος είναι βραχώδες και κεκλιμένο στο μεγαλύτερο μήκος του. Σε κάποια σημεία είναι κατακερματισμένο και έχει μετατραπεί σε μικρά βράχια. Σ' αυτή την υποπεριοχή συναντά κανείς πολλά σκισίματα και φαγώματα στο έδαφος που έχουν προκληθεί από φυσική διάβρωση.

Μπορούν να λειτουργήσουν σαν θήκες όπου ανάλογα με το μέγεθος και τη μορφή τους, επιτρέπουν σε ένα σώμα για παράδειγμα να κάτσει, να ξαπλώσει.

Ενέργειες: Εξαιτίας του μικρού πλάτους και της κλίσης του εδάφους, οι δυνατότητες είναι περιορισμένες.

Κάθομαι
Ξαπλώνω
Κουρνιαζώ

▪ υποπεριοχή «ιάσων»

Έδαφος: Η υποπεριοχή αυτή αποτελεί τη μικρή παραλία του συλλόγου των χειμερινών κολυμβητών Ιάσων. Δεν είναι αμμώδης, αλλά έχει μεγάλα αιχμηρά βότσαλα.

Ενέργειες: Ο περισσότερος κόσμος συγκεντρώνεται εδώ, γι' αυτό και έχει οργανώσει καλά την παραλία εξοπλίζοντάς την με ένα μονόζυγο, ένα χτιστό τραπέζι, ντουζιέρα, έναν μικρό στεγασμένο χώρο. Συνεπώς και οι δραστηριότητες είναι αρκετά περισσότερες.

Ξαπλώνω
Πλένομαι
Στέκομαι
Απλώνω
Αλλάζω
Γυμνάζομαι
Τρώω
Πίνω
Διπλώνω
Ξεδιπλώνω

▪ υποπεριοχή «φούρνος»

Έδαφος: Στο πρώτο τμήμα της υποπεριοχής το έδαφος σχηματίζουν σπασμένες πλάκες. Το όριο διαγράφεται αποσπασματικά από μεγάλους σπασμένους βράχους. Στο δεύτερο τμήμα της το πρανάς έχει κλιμακωτή διαμόρφωση.

Ενέργειες: Φαγώματα στους τοίχους που μπορούν να λειτουργήσουν ως θήκες. Οι μεγάλοι σπασμένοι βράχοι δίνουν σε κάποιον τη δυνατότητα να κάτσει σε αυτούς, να ξαπλώσει, να ακουμπήσει. Οι καμπίνες που υπάρχουν εκεί επιτρέπουν σε κάποιον να αλλάξει.

Κάθομαι
Ανεβαίνω
Κατεβαίνω
Ξαπλώνω
Ακουμπώ
Διαλογίζομαι
Χώνομαι
Κρεμάω
Αλλάζω
Αγναντεύω

▪ υποπεριοχή «κλίμακα»

Έδαφος: Η υποπεριοχή είναι διαμορφωμένη αμφιθεατρικά με βαθμίδες. Σε κάποια σημεία εμφανίζονται γούρνες νερού.

Ενέργειες:
Κάθομαι
Ανεβαίνω
Κατεβαίνω
Αγναντεύω

▪ υποπεριοχή «η συκιά»

Έδαφος: Η υποπεριοχή αυτή είναι η δεύτερη παραλία που συναντά κανείς κατά μήκος της περιοχής. Δεν είναι αμμώδης και έχει κι αυτή μεγάλη αιχμηρά βότσαλα. Το ιδιαίτερο σ' αυτή την παραλία, είναι η ύπαρξη ενός βραχώδους κεκλιμένου επιπέδου, όπου κάποιος μπορεί να κάτσει ή να ξαπλώσει πιο άνετα απ' ότι στην υπόλοιπη παραλία. Επίσης ενδιαφέρων έχει ότι, ακριβώς πάνω από το βραχώδες επίπεδο, έχει αναπτυχθεί ένα δέντρο συκιά, που σκιάζει το πλάτωμα. Πολλοί καταφεύγουν σε αυτό, ώστε να προφυλαχθούν από τον ήλιο. Επειδή δεν υπάρχουν γενικότερα σημεία σκίασης στην περιοχή, το μέρος είναι γνωστό από την συκιά και η παραλία έχει πάρει άτυπα το όνομά της "συκιά" από τους λουόμενους που την επισκέπτονται.

Ενέργειες: Η παραλία αυτή δεν είναι τόσο οργανωμένη όπως η πρώτη. Υπάρχουν μερικές κρεμάστρες στον τοίχο, κάποια τύπου ξύλινα καθίσματα πακτωμένα στον τοίχο εκεί που βρίσκεται το κεκλιμένο επίπεδο, ένα μικρό στέγαστρο που δε σκιάζει και μια καμπίνα για να αλλάζει ο κόσμος. Οι δραστηριότητες που πραγματοποιούνται εδώ είναι παρόμοιες με της πρώτης παραλίας.

Κρεμάω
Κάθομαι
Ξαπλώνω
Σκιάζομαι
Αλλάζω
Απλώνω
Διπλώνω
Ξεδιπλώνω

▪ υποπεριοχή «φρύδι»

Έδαφος: Η υποπεριοχή αυτή, βρίσκεται ανάμεσα σε δύο παραλίες. Αποτελείται κυρίως από βράχια που κάνουν δύσκολη τη μετάβαση από τη μία παραλία στην άλλη.

Ενέργειες: Λόγω του ότι η περιοχή περπατείται δύσκολα, οι δραστηριότητες είναι περιορισμένες. Ανάμεσα στα βράχια όμως, συναντάμε κάποιες φυσικές διαμορφώσεις στο έδαφος σαν θήκες για ένα ή και για περισσότερα άτομα καθώς και ένα δυο χτιστά καθίσματα.

Κάθομαι
Ανεβαίνω
Κατεβαίνω
Αγναντεύω

▪ υποπεριοχή «Τρίτων»

Έδαφος: Η περιοχή αυτή είναι η τρίτη παραλία τη συνολικής περιοχής. Όπως και στις προηγούμενες, το έδαφος έχει μεγάλα αιχμηρά βότσαλα.

Ενέργειες: Οι δραστηριότητες είναι περίπου οι ίδιες με τις άλλες παραλίες.

Κρεμάω
Κάθομαι
Ξαπλώνω
Σκιάζομαι
Αλλάζω
Απλώνω
Διπλώνω
Ξεδιπλώνω

▪ υποπεριοχή «το κουτί»

Έδαφος: Η περιοχή περπατείται αποσπασματικά. Αποτελείται από πολλά βράχια που την κάνουν δύσβατη. Κεντρικά της όμως υπάρχει ένα σημείο στάσης με έναν στεγασμένο χώρο.

Ενέργειες: Οι δραστηριότητες είναι περιορισμένες.

Κάθομαι
Αλλάζω
Κρεμάω
Βουτάω

▪ υποπεριοχή «άβατο»

Έδαφος: Η περιοχή δεν περπατείται. Σκεπάζεται από νερό.

▪ υποπεριοχή «το βρακί»

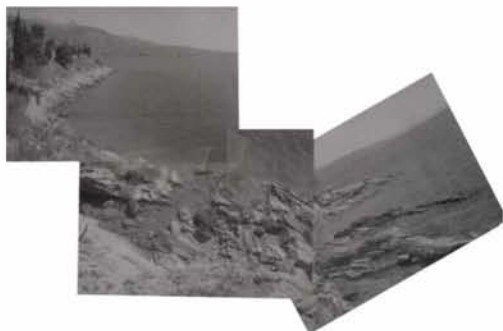

Έδαφος: Η περιοχή αυτή, είναι αρκετά οργανωμένη συγκριτικά με τις προηγούμενες. Αποτελείται από ένα μεγάλο βραχώδες κεκλιμένο επίπεδο με ξύλινο στέγαστρο και τραπέζι στο ένα τμήμα του και από ένα κομμάτι γης που αναπτύσσεται γραμμικά, υπερυψωμένο από την θάλασσα όπου εντοπίζονται χτιστά καθίσματα, στέγαστρα και δυο καμπίνες για να αλλάζουν οι λουόμενοι.

Ενέργειες: Οι δραστηριότητες στην περιοχή αυτή είναι αρκετές.

Ξαπλώνω
Κατεβαίνω
Πλένομαι
Στέκομαι
Απλώνω
Αλλάζω
Γυμνάζομαι
Τρώω
Πίνω
Διπλώνω
Ξεδιπλώνω
Κάθομαι
Κρεμάω
Σκιάζομαι
Ανεβαίνω

- **υποπεριοχή «η ευθεία»**

Έδαφος: Η περιοχή είναι άβατη. Αποτελείται από απότομα βράχια. Ένα μόνο σημείο της είναι προσβάσιμο με σκάλα από τον δρόμο. Εκεί υπάρχει ένα μικρό σπίτι – παράγκα, φτιαγμένο από διάφορα υλικά, που μοιάζει να διαθέτει τη δική του βεράντα και τη δική του ατομική πισίνα. Είναι σαν μια ελάχιστη οργανωμένη κατοικία.

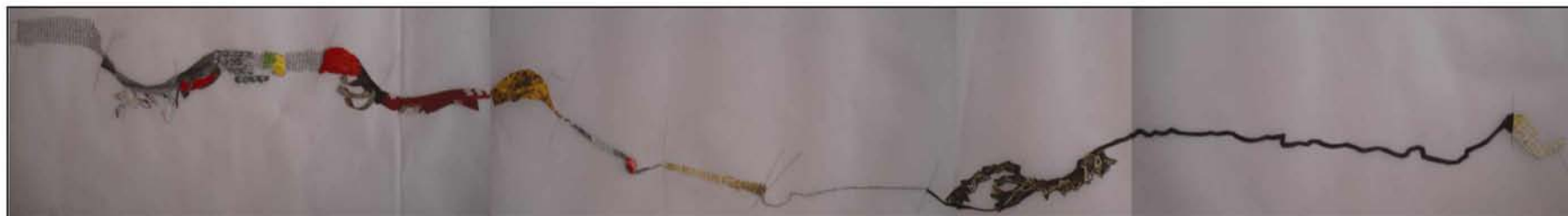
Μέσα από αυτή την διαίρεση της συνολικής περιοχής και την καταγραφή της ποιότητας του εδάφους, του τι υπάρχει εκεί και τις δραστηριότητες που συμβαίνουν σε κάθε υποπεριοχή, διαπιστώσαμε το προφανές, ότι όπου υπάρχει πικνότητα στο έδαφος, πολλά θραύσματα ή πολλά βράχια τα οποία κάνουν την περιοχή δύσβατη, οι δραστηριότητες είναι περιορισμένες. Αντίθετα, όπου το έδαφος είναι πιο ομαλό και ομοιογενές έχουμε πικνότητα δραστηριοτήτων.

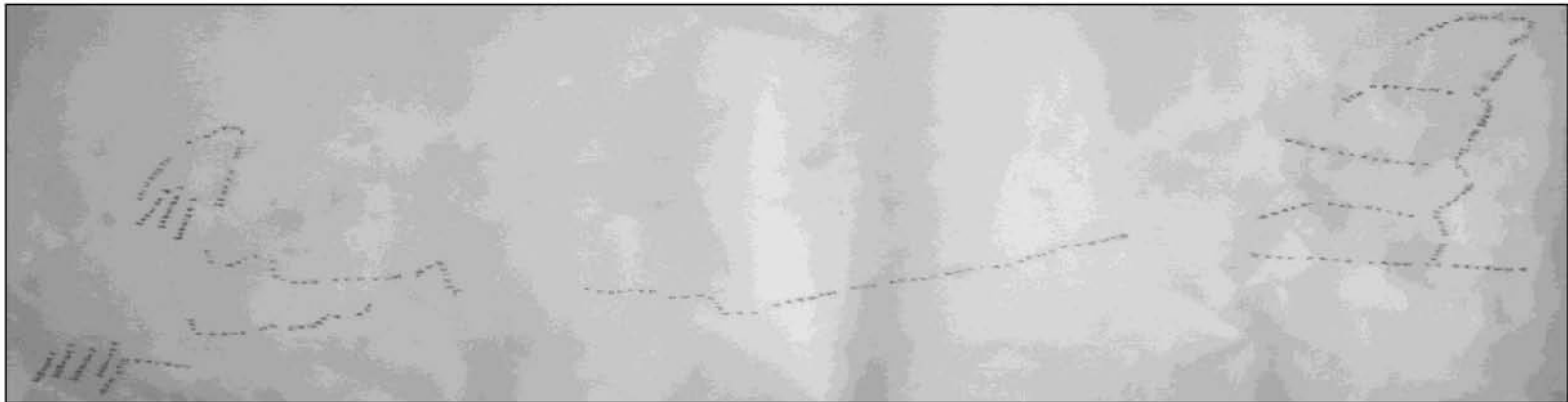
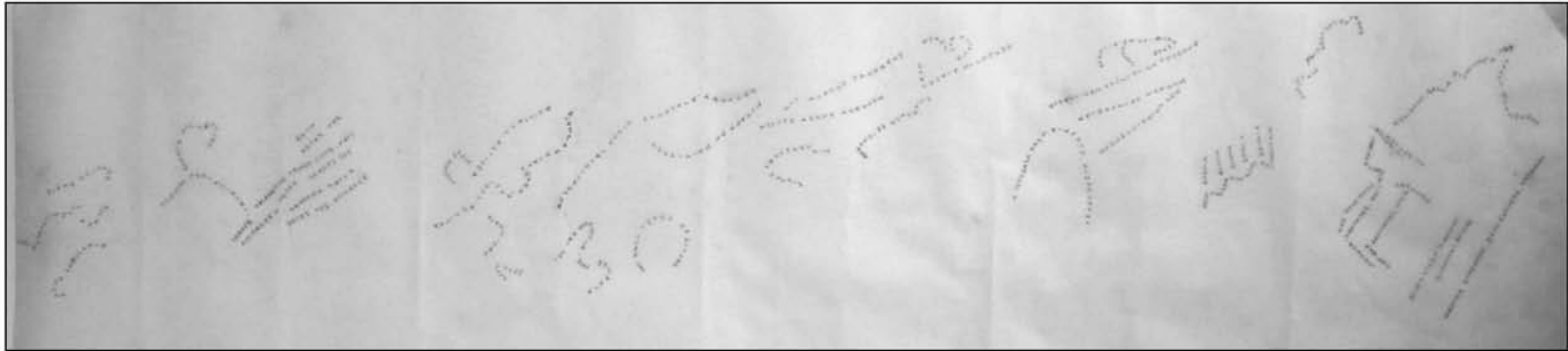
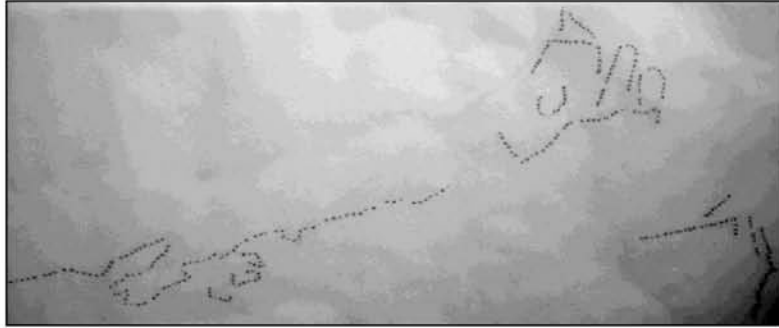
Βήμα δεύτερο: κολάζ και οπτικά κείμενα

Μετά την πρώτη ανάγνωση της περιοχής, έγινε προσπάθεια να αποδοθούν όσα διαπιστώθηκαν και καταγράφηκαν για την κάθε υποπεριοχή όπως, η ποιότητα του εδάφους, η πυκνότητα των δραστηριοτήτων, οι δυνατότητες πρόσβασής της, μέσα από ένα κολάζ με αντίστοιχες υφές. Χρησιμοποιήθηκαν λέξεις όπου οι δραστηριότητες είναι πολλές, τραχιές υφές όπου η περιοχή είναι άγρια και δύσβατη, μια μαύρη γραμμή όπου η περιοχή είναι άβατη, ένας ιστός πόλης εκεί που είναι καλύτερα διαμορφωμένη.

Σαν μια δεύτερη προσέγγιση, έγινε θεμιτό να αποδοθούν κάποιες καταγραφές που έγιναν για την κάθε υποπεριοχή με τη χρήση των οπτικών κειμένων, κάνοντας ταυτόχρονα μια έρευνα γι' αυτά και την οπτική ποίηση μέσα από έργα καλλιτεχνών όπως, ο Μιχαήλ Μήτρας, ο Smithson, η Fiona Banner, ο Mallarme. Τα παραγόμενα οπτικά κείμενα, δημιουργήθηκαν από πειραματισμούς με τη χρήση φωτογραφιών και λέξεων, συγκεκριμένα των ρημάτων – ενεργειών. Στα κείμενα αυτά, γίνεται χρήση της γλώσσας όχι ως φορέας σημασίας, αλλά ως δομικό υλικό με τη σύνθεση λέξεων ή απλά γραμμάτων και σχημάτων, έτσι ώστε κάθε έργο, να ορίζει τη δική του μορφή. Η γλώσσα δεν περιγράφει, ούτε αναφέρεται σε πράγματα, αλλά είναι η ίδια το κείμενο και τα πράγματα. Οι λέξεις συντάσσονται σαν εικόνα χωρίς να υπάρχει γραμμική εξέλιξη περιγραφής.

Τα κείμενα αυτά συντίθενται από τα ρήματα – ενέργειες που έχουν καταγράψει από κάθε υποπεριοχή στην οποία και αναφέρονται και λειτουργούν με την τυπογραφική τους διάταξη. Είναι κατάλογοι φαινομενικά ασύνδετων ρημάτων τα οποία με τη διάταξή τους και την συγκεκριμένη κάθε φορά τοποθέτησή τους αναδεικνύουν στοιχεία, καταστάσεις και όρια της κάθε υποπεριοχής.

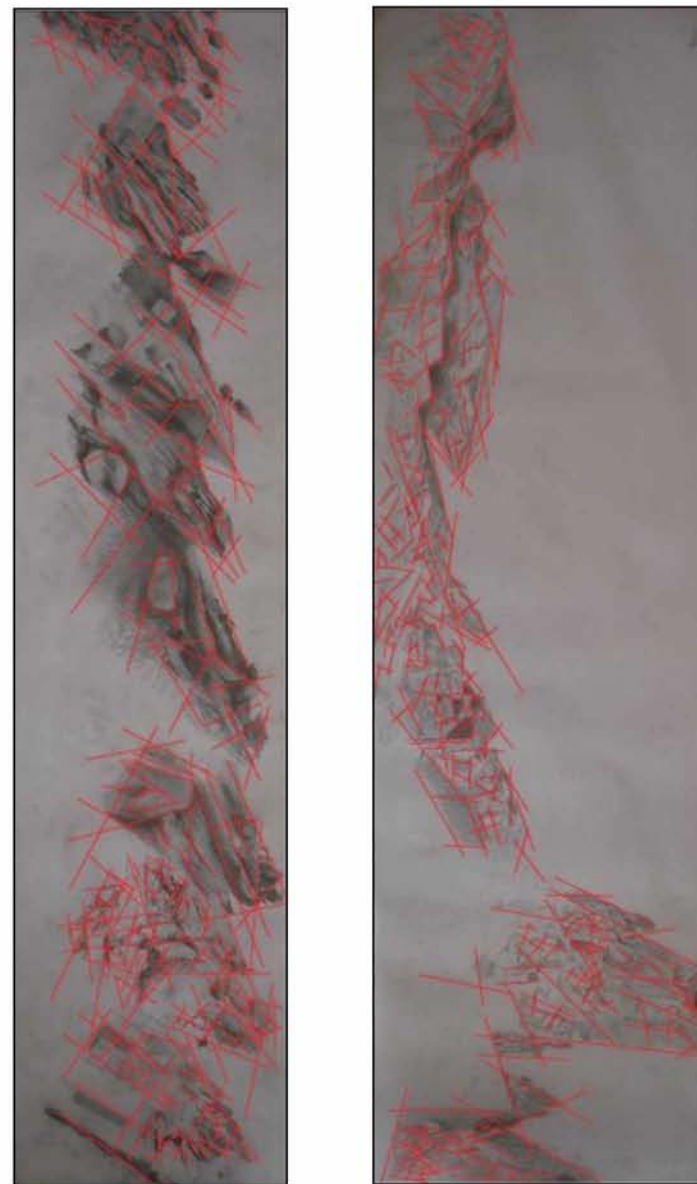

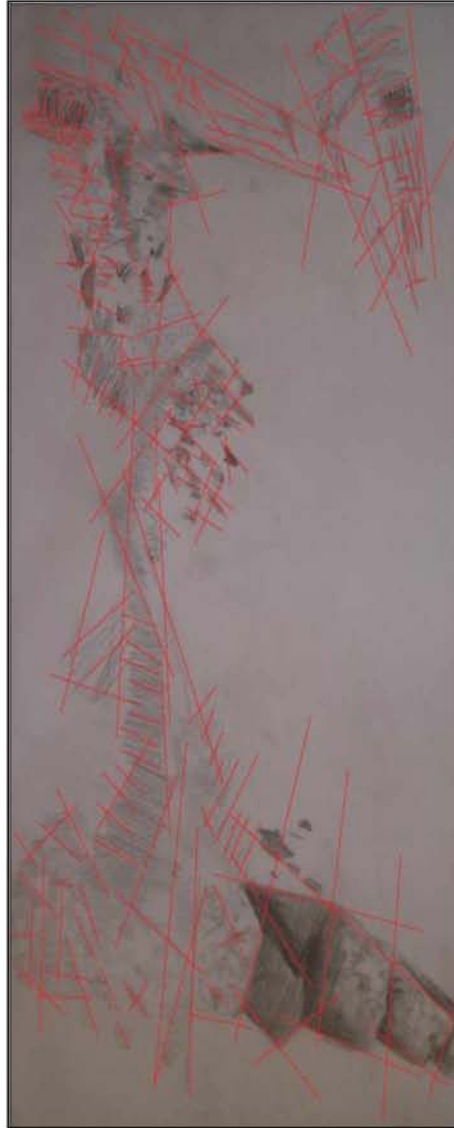
Βήμα τρίτο: χαράξεις

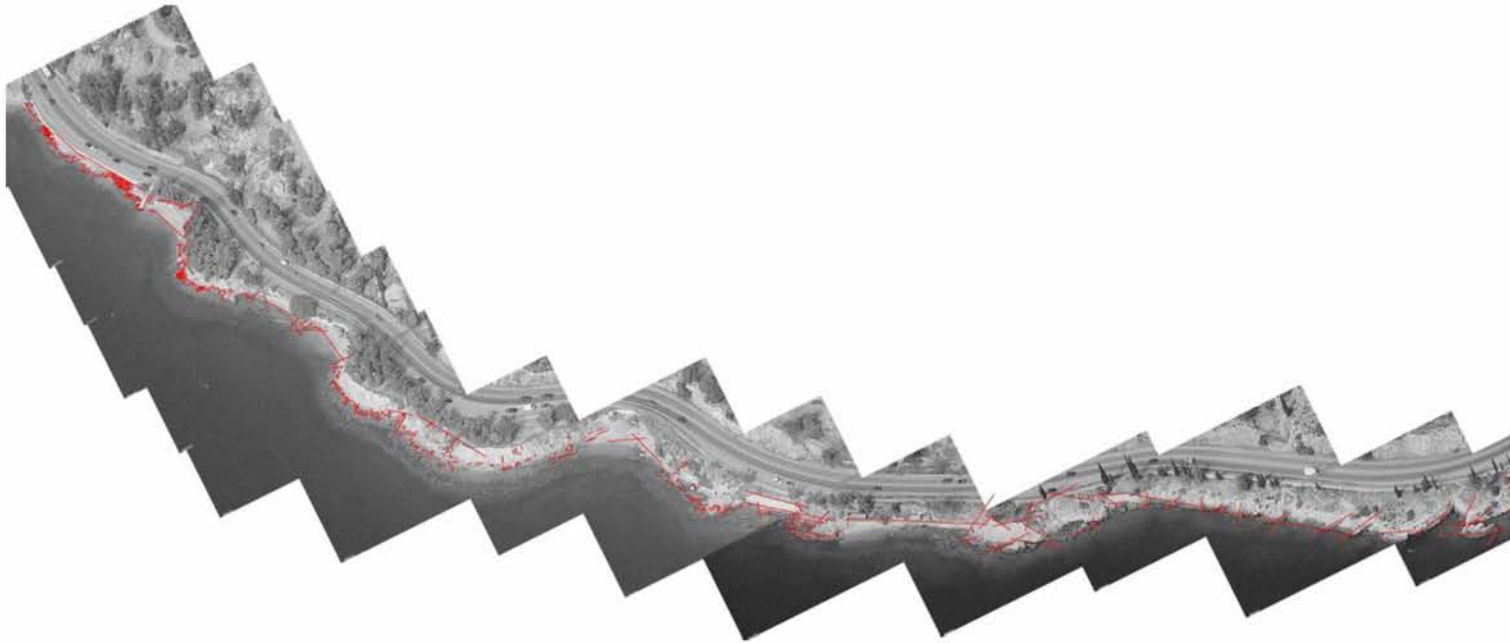
Η δεύτερη ανάγνωση της περιοχής έγινε σε επίπεδο χαρτών, φωτογραφιών σκίτσων και τελικά μακετών. Σκόπιμο ήταν να μελετηθεί ξεχωριστά, πως αντιλαμβάνεται κάποιος την περιοχή από το επίπεδο του δρόμου, από τη θάλασσα και πως όταν τη διασχίζει.

Έχοντας συγκεντρώσει το υλικό αυτό, σημειώθηκαν κάποιες χαράξεις της περιοχής σε επίπεδο κάτοψης και όψης. Στην κάτοψη, οι χαράξεις προέκυψαν από τα όρια της ακτογραμμής, από το όριο του επιπέδου του δρόμου, από τις καταβάσεις, από άξονες στοιχείων χαρακτηριστικών της κάθε υποπεριοχής όπως έντονες σχισμές του εδάφους, κατακερματισμένα στοιχεία και κατασκευές. Αντίστοιχα στην όψη, οι χαράξεις προέκυψαν από έντονα κάθετα στοιχεία, από τις καταβάσεις, το έδαφος και τις κατασκευές.

Ως τελικό στάδιο της διαδικασίας ανάγνωσης της περιοχής, οι χαράξεις διαβάστηκαν και στην τρίτη διάσταση, σε μια προσπάθεια απόκτησης νέων ποιοτήτων.

Βήμα τέταρτο: πλέξη

Μελετώντας την περιοχή, παρατηρήσαμε ότι δεν παρουσιάζει ομοιομορφία στο σύνολό της. Αλλού παρουσιάζει πυκνώσεις και αλλού αραιώσεις είτε σε επίπεδο εδάφους, είτε κατασκευών, είτε δραστηριοτήτων. Το έδαφος είναι, αλλού κατακερματισμένο και αλλού όχι, αλλού υπάρχουν βράχια και αλλού μια ομαλή κατάσταση-πλατώματα, κάπου υπάρχουν επεμβάσεις, από ένα πλακάκι στο έδαφος, ως ένα στέγαστρο ανάμεσα σε δύο μικρά κτίσματα, που μπαλώνουν υπάρχοντα κενά. Οι αραιώσεις, οι πυκνώσεις, τα μπαλώματα, οι κόμπτοι, είναι στοιχεία που μας παρέπεμψαν στο πλέξιμο, το κέντημα και το ράψιμο.

Το πλέξιμο και οι επεμβάσεις

Κατά τις διαδικασίες του πλεξίματος και του κεντήματος, παράγεται ένα εργόχειρο που φοριέται είτε στον άνθρωπο – πλέξιμο και κέντημα – είτε σε κάποιο έπιπλο – κέντημα. Ο συσχετισμός των διαδικασιών αυτών με τις δικές μας επεμβάσεις έγκειται ακριβώς εκεί. Είναι κατασκευές οι οποίες φοριούνται στην περιοχή, σύμφωνα με τις ανάγκες που πρέπει να ικανοποιηθούν και με φθορές που πρέπει να διορθωθούν, οι οποίες τη μπαλώνουν ή τη ράβουν, τη τρυπάνε ή την ξηλώνουν ενώ αλλού δημιουργούν κόμπους. Η περιοχή άλλωστε, μοιάζει με ένα σκοροφαγωμένο ρούχο ή με ένα πλεκτό που έχει φθαρεί ή ξηλωθεί ή του έχουν φύγει πόντοι και πρέπει να διορθωθεί, να μπαλωθεί. Ήδη στην περιοχή, εμφανίζεται αποσπασματικά η έννοια του μπαλώματος, εκεί που εμφανίζονται κενά, σπασίματα και γενικά φθορές.

Οι επεμβάσεις μας, ανήκουν στις εξής κατηγορίες: στοιχεία που ράβουν την περιοχή ενώνοντας γη με γη στο ίδιο ή σε διαφορετικά επίπεδα όπως, ξύλινες τάβλες που δημιουργούν περάσματα, όπου το έδαφος έχει υποχωρήσει και μεταλλικά στέγαστρα που ενώνουν το επίπεδο του εδάφους με το επίπεδο

του δρόμου. Επίσης κατασκευές που ενώνουν γη με θάλασσα όπως μεταλλικοί χειρολιστήρες. Άλλες μπαλώνουν κενά ή ενισχύουν υπάρχουσες κατασκευές όπως η εξέδρα και το μπαρ αντίστοιχα. Ένα άλλο είδος επεμβάσεων, είναι η δημιουργία κόμπων που επιτυγχάνεται φαινομενικά με το μάζεμα των τοπογραφικών γραμμών του εδάφους δημιουργώντας καθίσματα – θήκες σώματος καθώς και μικρά κτίρια. Άλλες κατασκευές, όπως οι προβλήτες ενισχύουν την έννοια του ξεφτιού. Τέλος κάποια σκισίματα στο έδαφος, μικρά ή ολόκληρα φαγώματα διατηρούν και κάνουν πιο έντονη την εικόνα που έχει τώρα η περιοχή.

Εμείς λοιπόν επεμβαίνουμε σε κάποια σημεία είτε μπαλώνοντας κενά όπου είναι απαραίτητο και σκόπιμο, είτε ενισχύοντας ξέφτια, είτε χαλώντας – ξηλώνοντας - και μπαλώνοντας εκ νέου.

Προσβάσεις

Η περιοχή έχει έκταση περίπου ένα χιλιόμετρο. Απέχει μόλις ενάμισι χιλιόμετρο από τη πόλη του Βόλου και ενάμισι με δύο χιλιόμετρα από την κωμόπολη της Αγριάς.

Η περιοχή χαρακτηρίζεται από ευκολία πρόσβασης, καθώς σε αυτή οδηγούν μεγάλες οδικές αρτηρίες:

- α. Δυτικά: Λεωφόρος Νικολάου Πλαστήρα
- β. Βορειοδυτικά: Οδός Πολυμέρη
- γ. Βόρεια: Λεωφόρος Σταδίου και Οδός Φιλιππίδου
- δ. Ανατολικά: Περιφερειακή Οδός Βόλου - Αργαλαστής

Στην περιοχή μπορεί κανείς να φτάσει με ΙΧ αυτοκίνητο, με αστικό λεωφορείο ως την ακτή του Ναυτικού Ομίλου Βόλου (Ν.Ο.Β), με το τρενάκι του Βόλου, με ποδήλατο, καθώς και από τη θάλασσα, αφού η μορφολογία του βυθού της το επιτρέπει.

Όσον αφορά τη στάθμευση, έχει προνοηθεί σε κάθε περίπτωση. Για τα ΙΧ αυτοκίνητα, εξυπηρετεί ο χώρος στάθμευσης στον Ν.Ο.Β, καθώς και ο χώρος που έχει διαμορφωθεί γι' αυτό τον λόγο χαμηλά στο λόφο της Γορίτσας. Για τα ποδήλατα υπάρχουν αντίστοιχες θέσεις στάθμευσης σε κάποια σημεία της περιοχής από την κάτω πλευρά του δρόμου. Τέλος, όσον αφορά την στάθμευση στη θάλασσα, αυτή μπορεί να γίνει στην μαρίνα και σημειακά, σε κάποιες προβλήτες και τεχνητές εσοχές στην τοπογραφία του εδάφους.

Επεμβάσεις

Από την ανάγνωση της περιοχής διαπιστώσαμε ότι αυτή δεν μπορεί να περπατηθεί κατά όλο το μήκος της. Σε κάποια σημεία περπατείται εύκολα, αλλού τα περάσματα είναι πολύ στενά και απότομα, ενώ αλλού είναι εντελώς δυσπρόσιτη.

Με τις επεμβάσεις μας δεν θέλουμε να κάνουμε την περιοχή προσβάσιμη σε όλο της το μήκος. Αυτό θα άλλαζε κατά πολύ την τοπογραφία της. Σκοπός μας είναι οι επεμβάσεις να εντάσσονται στο τοπίο ώστε να μην αλλάξουν το χαρακτήρα της. Πάμε απλά ένα βήμα παραπέρα. Έτσι, η περιοχή εξακολουθεί να μην είναι προσβάσιμη από τη μια άκρη μέχρι την άλλη. Διατηρούμε τη διαπερατότητά της εκεί που ήδη υπάρχει, κάνοντας την πρόσβαση άνετη και ασφαλή.

Η πρόσβαση της περιοχής γίνεται μέσα από τέσσερις κατηγορίες διαδρομών. Οι εγκάρσιες, που είναι η άμεση πρόσβαση από το δρόμο προς τη θάλασσα και το αντίθετο, οι εγκάρσιες που καταλήγουν όμως σε αδιέξοδο, οι διαμήκεις διαδρομές που ενώνουν υποπεριοχές και οι διαμήκεις που καταλήγουν και αυτές σε αδιέξοδο.

Μέχρι και σήμερα η περιοχή αυτή δεν είναι προσβάσιμη από τη θάλασσα, εξαιτίας της έλλειψης κατάλληλων υποδομών. Οι επεμβάσεις μας αποσκοπούν να την κάνουν προσεγγίσιμη όχι μόνο από την στεριά αλλά και από τη θάλασσα - σε κάποια σημεία μάλιστα μόνο από εκεί. Για τον λόγο αυτό η πρότασή μας περιλαμβάνει αρκετές προβλήτες, μιας και η μορφολογία του βυθού της θάλασσας μας το επιτρέπει, καθώς και μια μικρή μαρίνα.

Όσον αφορά τις κατασκευές, αξιοποιούμε τις ήδη υπάρχουσες, όπως αποδυτήρια, κάποια υποτυπώδη στέγαστρα και καθίσματα, είτε χρησιμοποιώντας τις ίδιες, είτε επεκτείνοντάς τες, είτε φτιάχνοντας καινούριες, με σκοπό την καλύτερη εξυπηρέτηση των λουόμενων.

Πρόταση

Σκοπός μας είναι να μπορεί κάποιος να προσεγγίσει και να διασχίσει τη περιοχή πεζός, με ποδήλατο, με ΙΧ είτε με πλεύσιμο. Επίσης διατηρούμε έναν ακόμα τρόπο προσέγγισης, με το ονομαζόμενο τρενάκι του Πηλίου.

Για το λόγο αυτό επεκτείνουμε τον πεζόδρομο, ο οποίος αποκτά πλάτος 2,80 μ. κατά μέσω όρο – στον πεζόδρομο συμπεριλαμβάνονται και οι γραμμές του τρένου. Ανάμεσα στον πεζόδρομο και τον αυτοκινητόδρομο, σχεδιάστηκε ο ποδηλατόδρομος με πλάτος 2 μ.

Προνοήθηκαν δύο χώροι στάθμευσης για τα ΙΧ. Ο ένας βρίσκεται στην ακτή Ν.Ο.Β και άλλος στο μέσο της περιοχής, στις παρυφές της Γορίτσας, πάνω από τον δρόμο. Όσο για τα ποδήλατα, υπάρχουν θέσεις στάθμευσης στους χώρους πρασίνου, κάτω από τον δρόμο και πάνω ακριβώς από την περιοχή μελέτης μας.

Ένας περαστικός μπορεί, από το ύψος του δρόμου, να εντοπίσει τις νέες καταστάσεις που έχουν προταθεί, από κάποιες σημειακές εξάρσεις (φώτα, στέγαστρα, τοιχάκια, φάρος).

Έτσι λοιπόν σε κάθε υποπεριοχή συμβαίνουν, με βάση το σχεδιασμό, τα εξής:

- **υποπεριοχή «τρύπες»**

Η πρόσβαση στην υποπεριοχή αυτή γίνεται από δύο σημεία: από τον Ν.Ο.Β και από το σημείο που ενώνεται η πρώτη με τη δεύτερη υποπεριοχή, έχοντας διαμορφώσει στο έδαφος, μια φυσική κατάβαση με σκαλοπάτια.

Επειδή στην υποπεριοχή αυτή υπάρχουν πολλά κατακερματισμένα σημεία που καθιστούν δύσκολες τις ενέργειες των λουόμενων, όπως το να ξαπλώσουν, να καθίσουν ή ακόμα και να την περπατήσουν, εκμεταλλευόμαστε κάποια σκισίματα και πλατώματα του εδάφους κάνοντάς τα πιο άνετα για τους επισκέπτες. Για να διευκολύνουμε την πρόσβαση στη θάλασσα, προτείνουμε μεταλλικούς καμπύλους χειρολιστήρες.

Στα σημεία όπου το έδαφος είναι πολύ κατακερματισμένο και η πρόσβαση είναι σχεδόν αδύνατη, τα γεφυρώνουμε με περάσματα από μπετό.

- **υποπεριοχή «ιάσων»**

Η υποπεριοχή αυτή είναι η πρώτη μικρή παραλία που συναντάμε. Η πρόσβαση σε αυτή γίνεται από τα δύο άκρα της. Για τις ανάγκες των λουόμενων σχεδιάστηκαν κάποιες τουαλέτες και αποδυτήρια μέσα στο βράχο λόγω της μικρής έκτασης της παραλίας.

Λόγω της έλλειψης αναψυκτηρίου, για τις πρώτες ανάγκες των λουόμενων, και σκίασης, σχεδιάστηκε ένα μπαλκόνι από ελαφριά κατασκευή συνδυάζοντας μέταλλο και ξύλο, το οποίο στεγάζει το αναψυκτήριο, προσφέρει σκίαση καθώς και έναν επιπλέον χώρο-μπαλκόνι για διάφορες χρήσεις.

- **υποπεριοχή «φούρνος»**

Η πρόσβαση σε αυτή την υποπεριοχή γίνεται είτε από την παραλία είτε με σκαλιά και από τα δύο άκρα της. Εδώ όλο σχεδόν το έδαφος είναι κατακερματισμένο, το οποίο και στρώνουμε. Στην αρχή της περιοχής δημιουργούμε μεμονωμένες θήκες μέσα στο βράχο για απομόνωση και διαλογισμό. Αυτές σηματοδοτούνται από επάλληλα τοποθετημένα ευθύγραμμα μεταλλικά στοιχεία, με ξύλινη επικάλυψη, τα οποία προσφέρουν σκίαση.

Στη συνέχεια, σχεδιάστηκαν κατά σειρά, μια κλιμακωτή προβλήτα από μπετόν, που οδηγεί με τις τρεις βαθμίδες της στη θάλασσα, κάποιοι μεταλλικοί χειρολιστήρες, με την ίδια χρήση που συναντάμε στην πρώτη υποπεριοχή, και άλλη μια προβλήτα από μπετόν με δυνατότητα προσάραξης μικρών σκαφών. Για να αποφευχθεί η διάβρωση της ακτογραμμής από το νερό, σχεδιάζεται ένας περιμετρικός κυματοθραύστης από ογκόλιθους. Κάποιοι από αυτούς ενδείκνυται για χρήση, π.χ. για ηλιοθεραπεία, η πρόσβαση στους οποίους διευκολύνεται από χειρολιστήρες.

Γίνεται επανάχρηση και επέκταση στα ήδη υπάρχοντα κτίσματα με χρήσεις αποδυτηρίων, τουαλετών, ενός ημιστεγασμένου χώρου με περιμετρικά καθίσματα και ενός αναψυκτηρίου. Μπροστά από το αναψυκτήριο, καθώς μεταβαίνουμε στην τέταρτη υποπεριοχή, σχεδιάζεται ένα ξύλινο deck το οποίο οδηγεί στην επόμενη υποπεριοχή και συνδέει τις δύο χρηστικά. Στο τέλος της τρίτης υποπεριοχής βρίσκεται ο χώρος του αναψυκτηρίου που συνδέεται χρηστικά με το αμφιθεατρικό τμήμα της τέταρτης υποπεριοχής ως επέκτασή του.

- **υποπεριοχή «κλίμακα»**

Η πρόσβαση σε αυτή την υποπεριοχή γίνεται μέσω της τρίτης υποπεριοχής καθώς και με σκαλιά που βρίσκονται στην αρχή του αμφιθεατρικού τμήματος.

Οι βαθμίδες αυτές είναι επενδυμένες με ξύλο και λειτουργούν ως χώρος όπου μπορεί κάποιος να καθίσει και να απολαύσει το ποτό του από το αναψυκτήριο. Ένα τμήμα τους στεγάζεται για προστασία από τον ήλιο ή τη βροχή. Η χαμηλότερη βαθμίδα επεκτείνεται σε ένα μικρό μπαλκόνι από ελαφριά κατασκευή.

Στο τελείωμα των βαθμίδων και κατεβαίνοντας στο επίπεδο της θάλασσας βρίσκεται μια εξέδρα επενδυμένη με ξύλινο deck, επέκταση ενός ήδη υπάρχοντος πλατώματος στο σημείο αυτό.

- **υποπεριοχή «η συκιά»**

Λόγω του αναψυκτηρίου που βρίσκεται στην τρίτη υποπεριοχή καθώς και της άμεσης πρόσβασης από την τέταρτη στην πέμπτη υποπεριοχή, η οποία είναι η δεύτερη μικρή παραλία που συναντάμε, σχεδιάζουμε μόνο μερικές τουαλέτες και αποδυτήρια.

Και σε αυτή την παραλία, για απομόνωση των λουόμενων από το δρόμο, γίνεται κάθετη επέκταση του τοίχου αντιστήριξης της παραλίας με πέτρες που συγκρατούνται από μεταλλικό πλέγμα, τοποθετημένες σε κανάβο με κενά και πλήρη. Σε κάποια σημεία του κανάβου, προτείνεται η τοποθέτηση λαμπτήρων για φωτισμό και σηματοδότηση της παραλίας.

- **υποπεριοχή «φρύδι»**

Η πρόσβαση σε αυτή την υποπεριοχή γίνεται μέσω της προηγούμενης υποπεριοχής. Μέσω κατάβασης με σκαλιά από τα δύο άκρα της, από την υπόγεια διάβαση που βρίσκεται στο μέσω της περιοχής, καθώς και από τη θάλασσα.

Στην υποπεριοχή αυτή, σχεδιάστηκαν κατά σειρά θήκες με στέγαστρα ανάλογα με αυτά της τρίτης υποπεριοχής. Στο μέσο της σχεδόν, μια εξέδρα από μπετόν με σκοπό να εξυπηρετεί τις ανάγκες μιας συναυλίας ή κάποιου άλλου είδους εκδήλωσης. Οι ανάγκες των επισκεπτών καλύπτονται από μερικές τουαλέτες και ένα αναψυκτήριο. Μέχρι και σε αυτή την εξέδρα, η ακτογραμμή προστατεύεται από έναν κυματοθραύστη.

Ως συνέχεια σχεδιάστηκε μια μαρίνα, η οποία αποτελείται από δύο προβλήτες. Τέλος δημιουργούνται κάποια απομονωμένα πλατώματα που προσεγγίζονται μόνο από τη θάλασσα ή μόνο από το δρόμο με σκαλοπάτια.

- **υποπεριοχή «Τρίτων»**

Η υποπεριοχή αυτή, είναι η τρίτη παραλία που συναντάμε κατά σειρά. Η πρόσβαση σε αυτή γίνεται μόνο από το αριστερό της άκρο με σκαλιά που κατεβάζουν από το δρόμο. Η παραλία προσφέρει μόνο μερικές τουαλέτες και αποδυτήρια.

- **υποπεριοχή «το κουτί»**

Η μόνη πρόσβαση σε αυτή την υποπεριοχή είναι μέσω της προηγούμενης υποπεριοχής και μέσω της θάλασσας. Για αυτό το λόγο σχεδιάστηκε μία προβλήτα καθώς και ένα αναψυκτήριο με τουαλέτες και ένα ημιστεγασμένο χώρο με περιμετρικά καθίσματα.

- **υποπεριοχή «άβατο»**

Στην υποπεριοχή αυτή δεν έχει γίνει καμία επέμβαση.

- **υποπεριοχή «το βρακί»**

Η πρόσβαση γίνεται από σκαλιά που βγάζουν σε ένα φυσικό πλάτωμα που βρίσκεται στην αρχή της υποπεριοχής. Το πλάτωμα αυτό, δίνει τη δυνατότητα άμεσης πρόσβασης στο νερό με τη βοήθεια καμπύλων μεταλλικών χειρολισθήρων που έχουν σχεδιαστεί εκεί.

Στη συνέχεια υπάρχει ένα ευθύγραμμο κομμάτι γης 1,5 μ ψηλότερο από τη στάθμη της θάλασσας, στο οποίο σχεδιάστηκε ένα μπαλκόνι από ελαφριά κατασκευή, ένα τμήμα του οποίου στεγάζεται για να προσφέρει σκίαση. Σε αυτό το μπαλκόνι, ο λουόμενος έχει τη δυνατότητα να κάνει ηλιοθεραπεία, καθώς και να κατέβει από αυτό κατευθείαν στη θάλασσα μέσω των σκαλιών που είναι σχεδιασμένα.

Για την εξυπηρέτηση των λουόμενων, σχεδιάστηκαν ένα αναψυκτήριο, τουαλέτες και αποδυτήρια. Τα κτίσματα δίνουν μια αίσθηση αιώρησης, αφού βγαίνουν ως πρόβολοι πάνω από τη θάλασσα. Είναι ξύλινες κατασκευές που στηρίζονται με αντηρίδες, προς ανάμνηση των παλιών αποδυτηρίων στη περιοχή Αναύρου στο Βόλο.

- **υποπεριοχή «η ευθεία»**

Η υποπεριοχή αυτή είναι τελείως δύσβατη και διατηρούμε το χαρακτήρα αυτό. Έτσι δίνουμε τη δυνατότητα να την προσεγγίσει κάποιος μόνο σημειακά. Δημιουργούμε δυο μικρά πλατώματα που είναι προσβάσιμα μόνο από το δρόμο και κάποια εγκάρσια σκισίματα στο έδαφος που επιτρέπουν την διέλευση του νερού σε αυτά. Η πρόσβαση γίνεται μόνο από τη θάλασσα με караβάκι. Για να προσεγγίσει κάποιος το έδαφος, το κάνει με την βοήθεια ανεμόσκαλας.

Στο τέλος της υποπεριοχής και αυτό που ορίζει το τελείωμα της συνολικής περιοχής είναι ο φάρος, ο οποίος και αποτελεί την τελευταία κατακόρυφη έξαρση του συνολικού σχεδιασμού. Είναι ένας ορθογώνιος φάρος από μπετό.

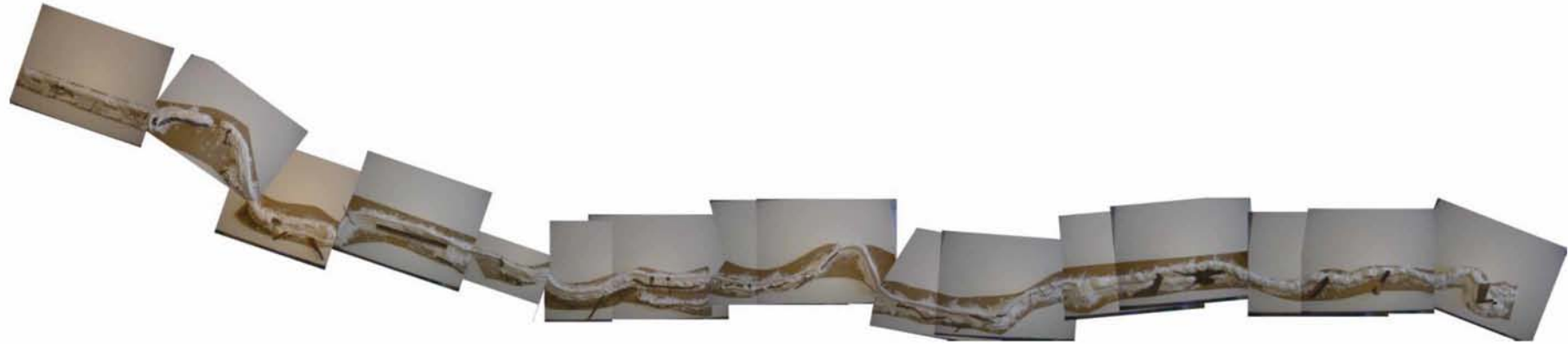
Η περιοχή μελέτης μας έχει έναν ιδιαίτερο χαρακτήρα τον οποίο και δεν θέλουμε να αλλοιώσουμε. Διατηρούμε και χρησιμοποιούμε τις περισσότερες ήδη υπάρχουσες μικροκατασκευές και όπου κρίνεται αναγκαίο επεκτείνονται ή σχεδιάζονται καινούριες.

Δημιουργούνται βέβαια και εντελώς καινούριες καταστάσεις, όπως η μαρίνα, η εξέδρα και η υπόγεια διάβαση αλλά σχεδιάζονται με τέτοιο τρόπο ώστε να μην διαταράζεται το φυσικό τοπίο και να διατηρείται η αρμονία.

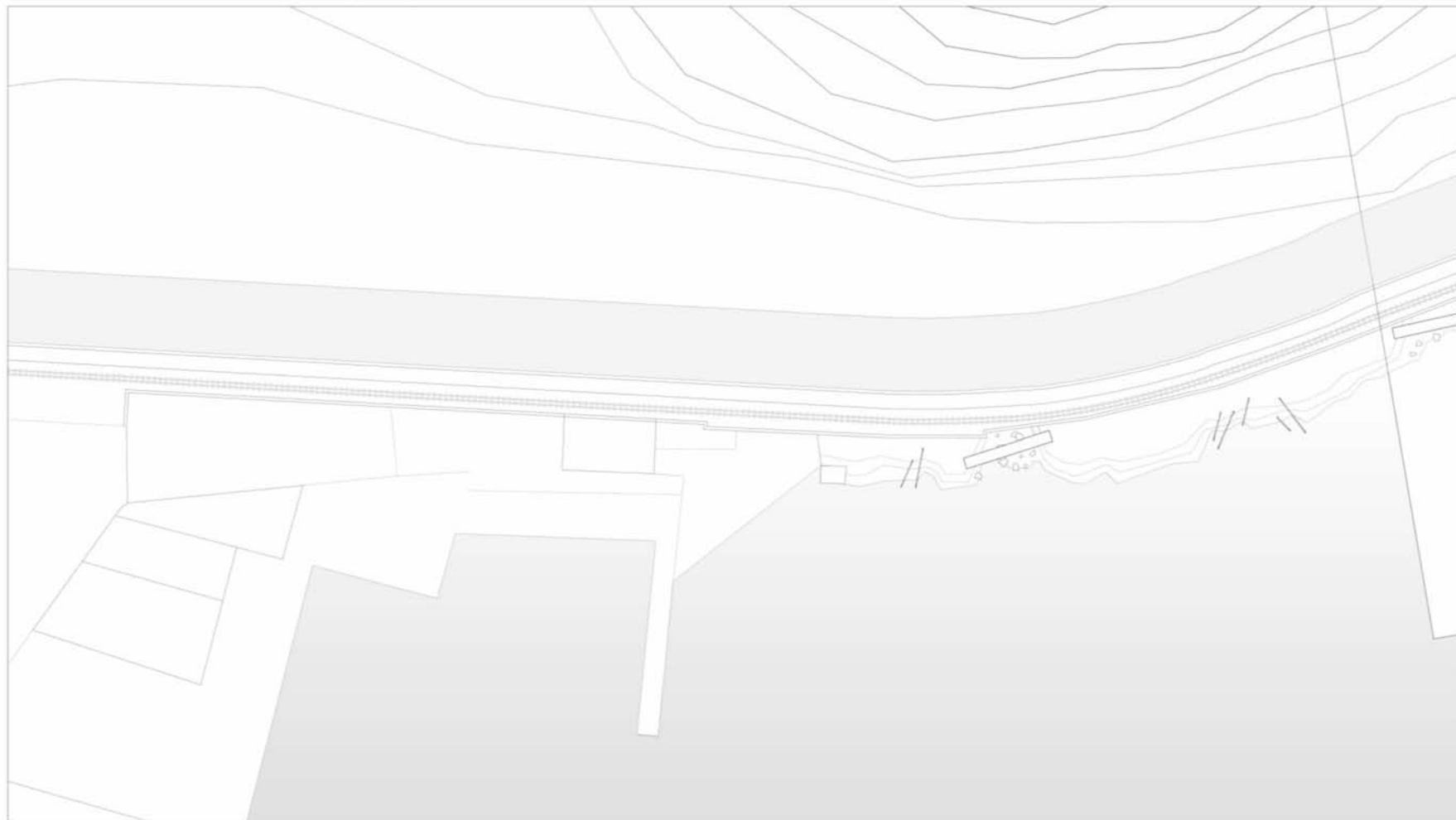
Σκοπός δεν είναι η μετατροπή της περιοχής σε τουριστικό θέρετρο αλλά η μεγαλύτερη άνεση στη διαμονή των επισκεπτών.

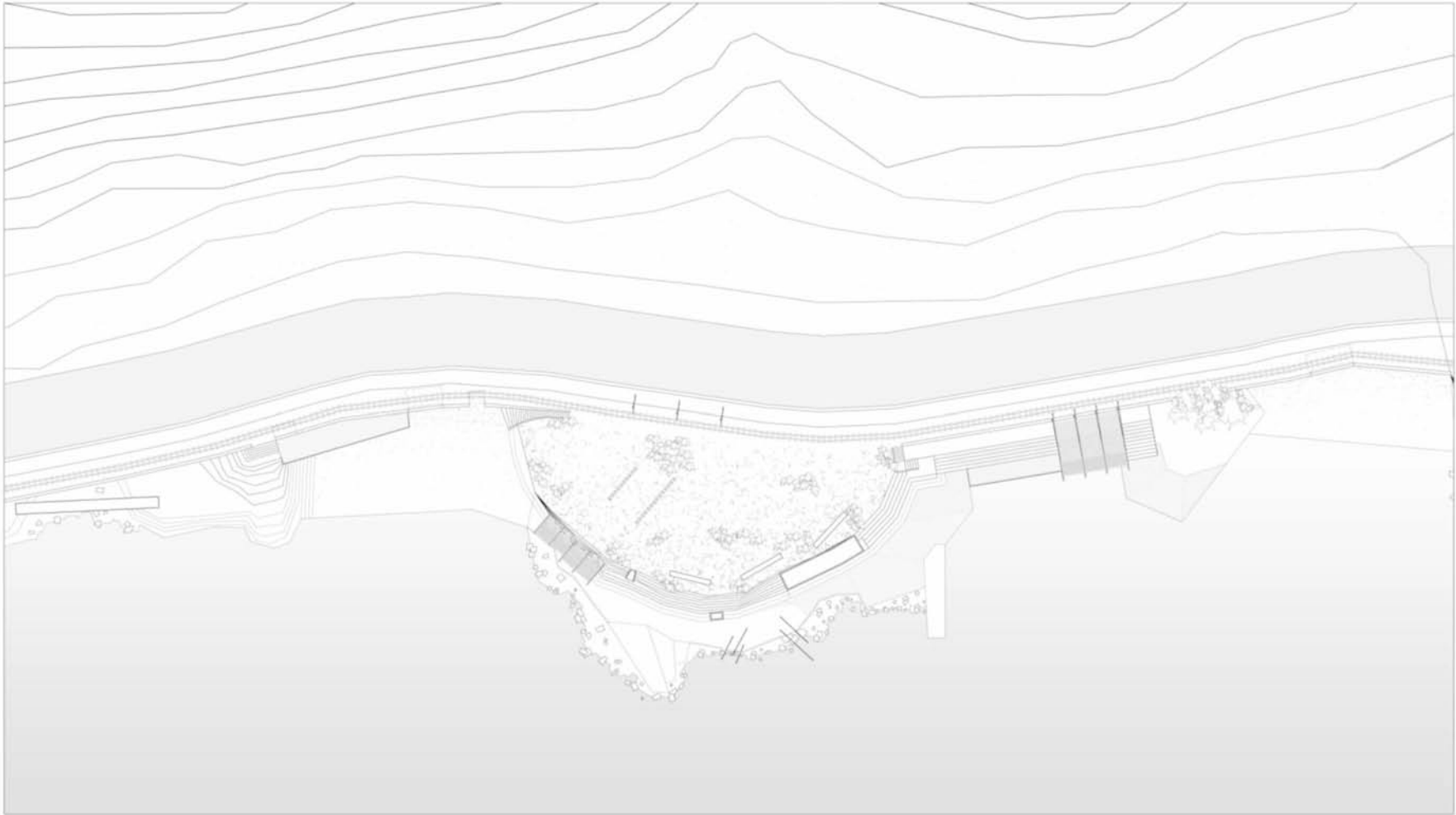
Πορεία

Κατόψεις

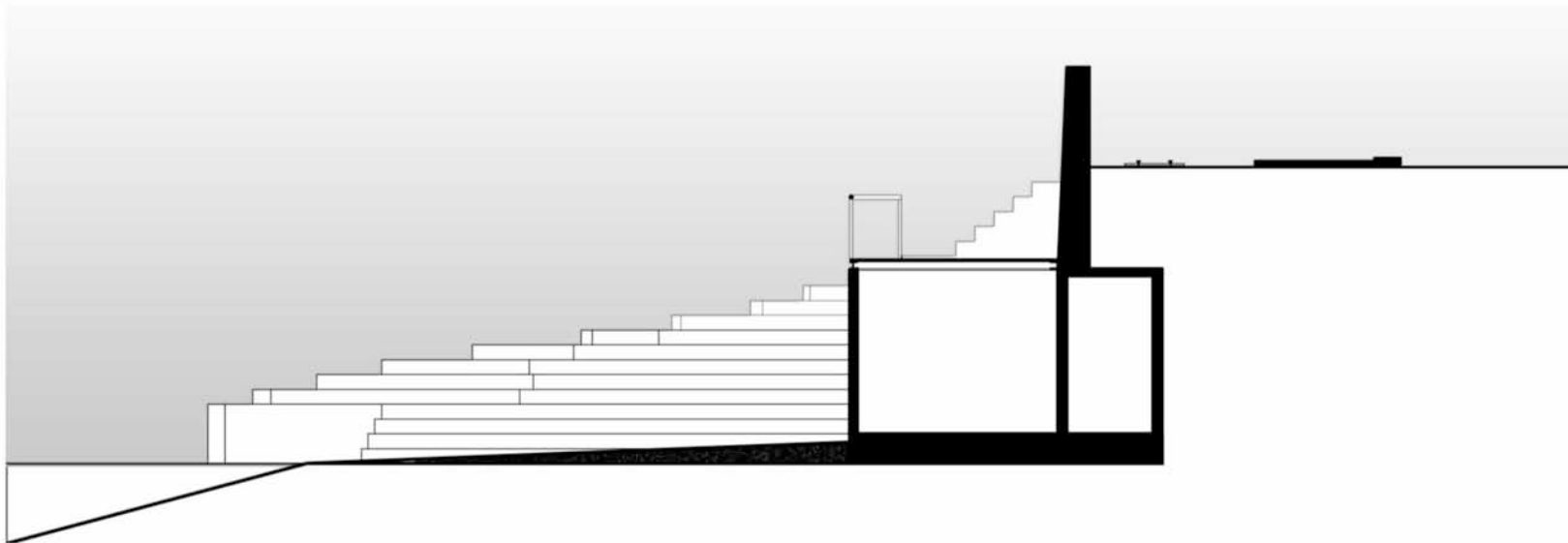

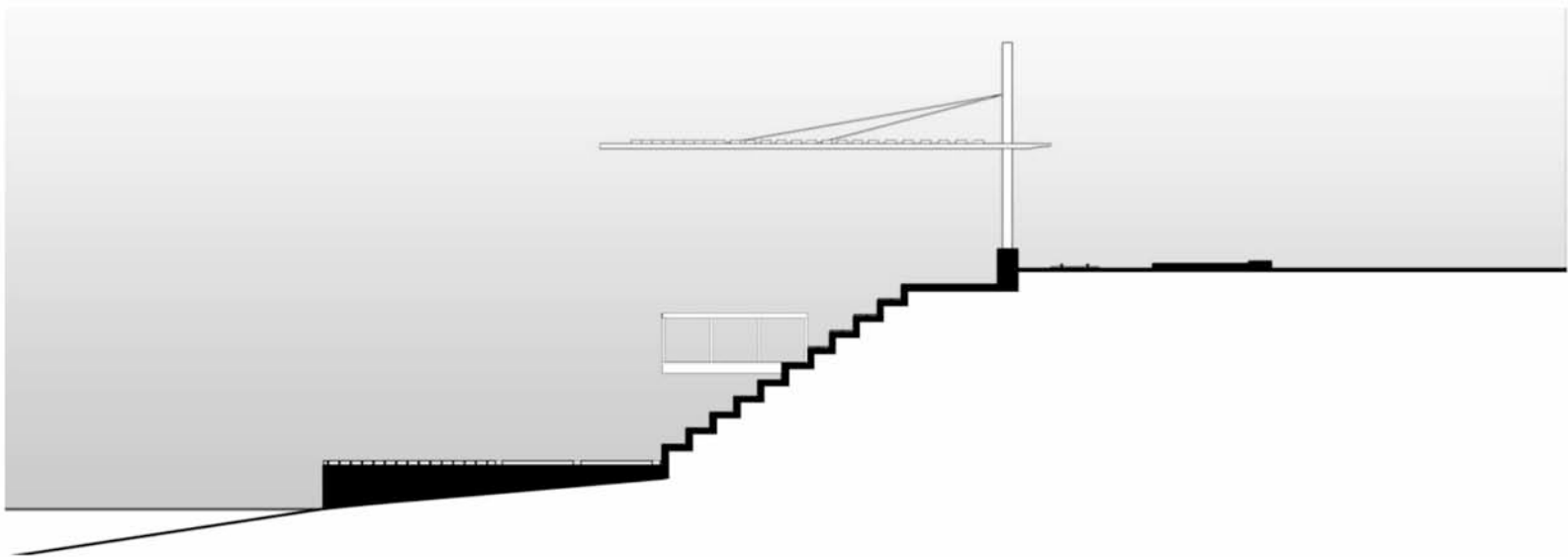
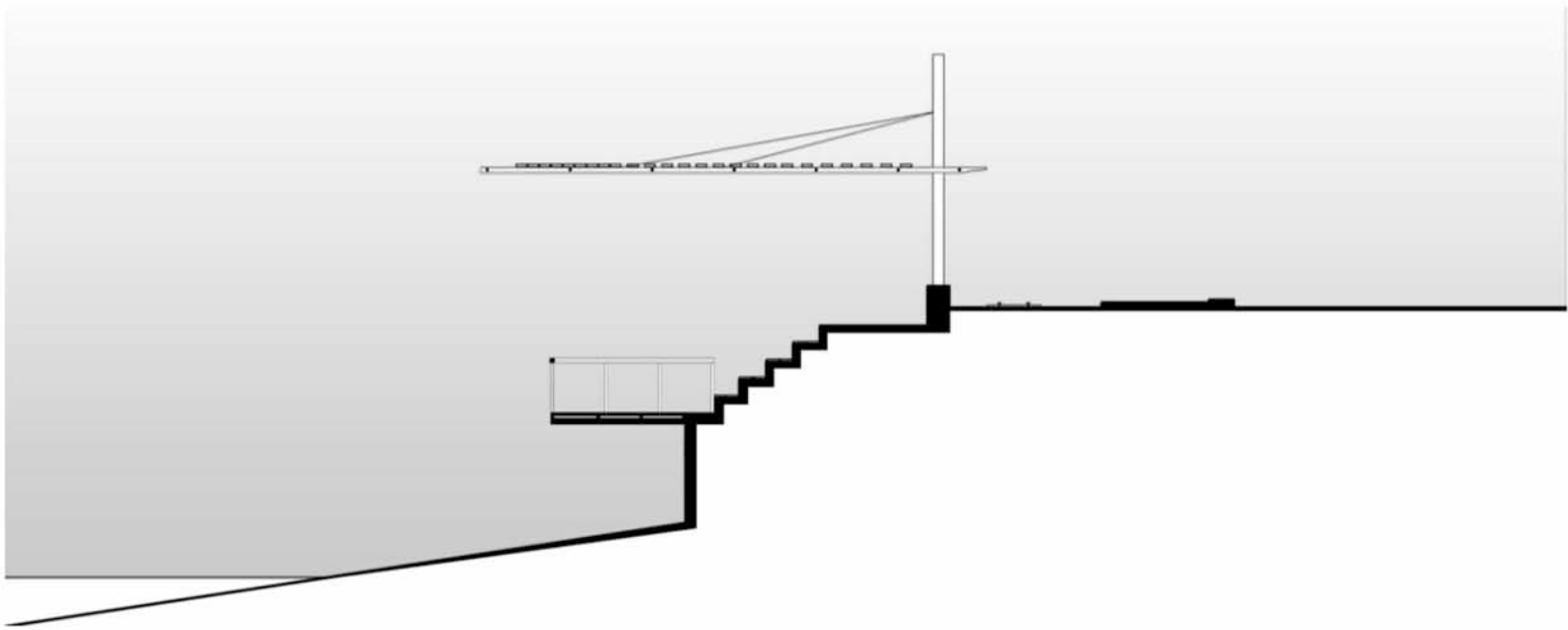

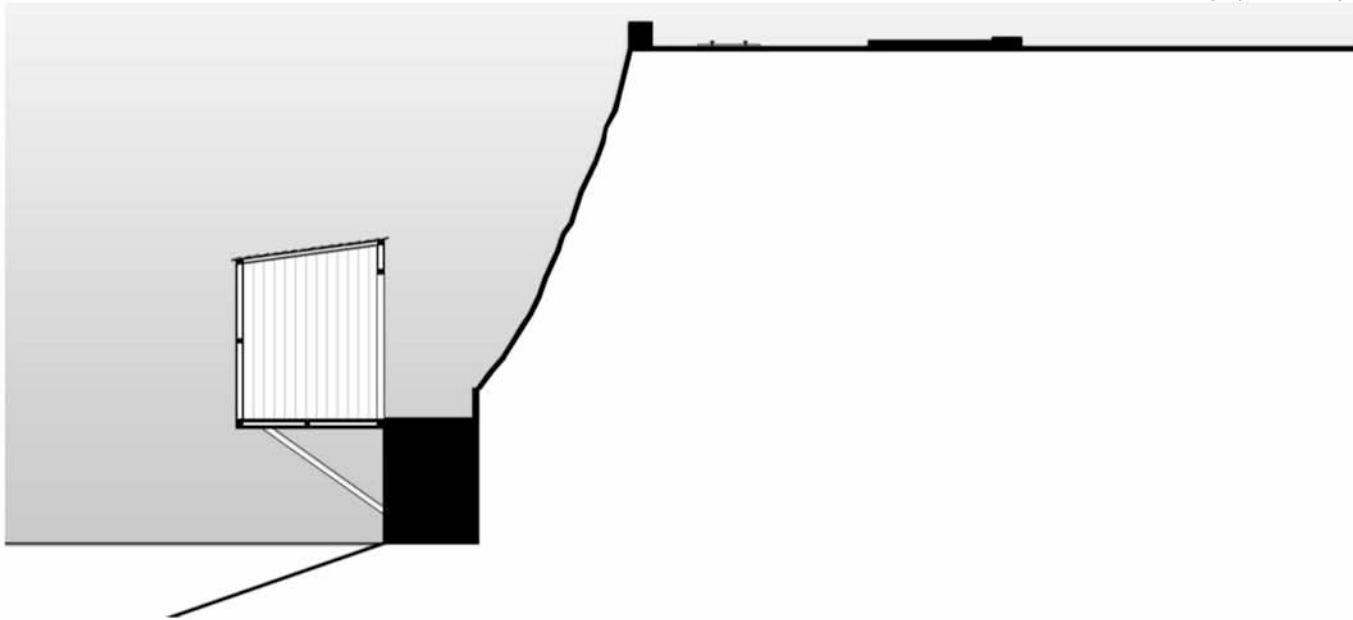
Τομές υποπεριοχής «Ιάσων»

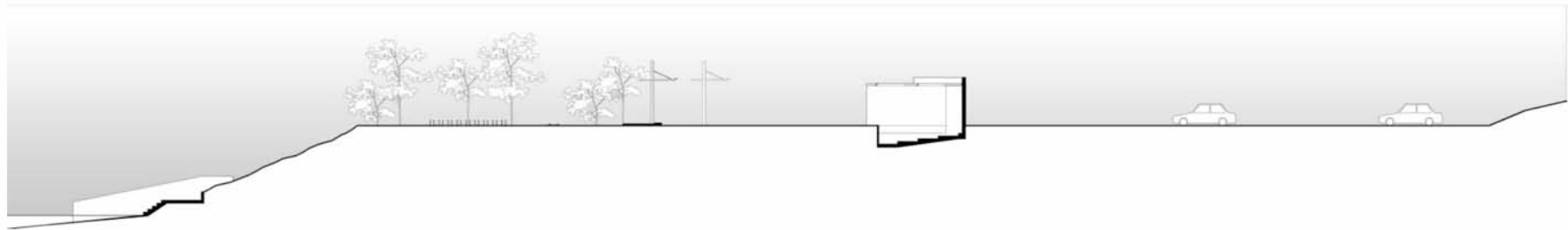
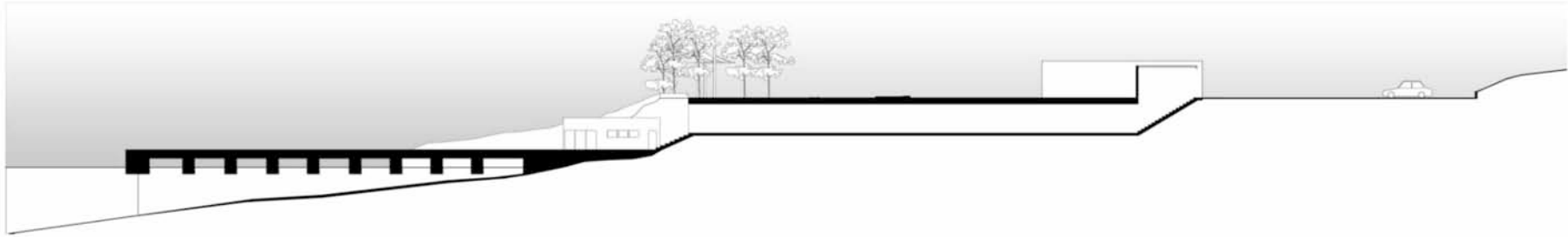
Τομές υποπεριοχής «κλίμακα»

Τομή υποπεριοχής «φούρνος»

Τομή υποπεριοχής «το βρακί»

Τομές υποπεριοχής «φρύδι»

